

(ne)vyročníá správa

KČKAČI

KOCKAČI

TOTO NIE JE VÝROČNÁ SPRÁVA

Toto nie je výročná správa. Toto je letné čítanie o tom, čo všetko sa stane, keď pár ľudí uverí, že digitálna gramotnosť nemusí byť nudná a potom si uvedomí, že práve slúbili polovici Slovenska súťaž, učiteľom AI workshopy a partnerom výsledky.

„Digitálna gramotnosť znie ako niečo z metodickéj príručky. V skutočnosti je to schopnosť nenechať sa nachytať svetom, ktorý prináša každý deň nový trik.“

Na začiatku sme si hovorili, že by bolo dobré urobiť niečo užitočné. Niečo, čo pomôže mladým ľuďom rozumieť svetu, v ktorom už dávno žijú. Niečo, čo učiteľom nepridá ďalšiu povinnosť, ale dá im nástroj, ktorý im reálne ušetrí čas. A niečo, čo bude vyzeráť menej ako nudná prezentácia z roku 2009 a viac ako niečo, k čomu sa človek bude chcieť vrátiť.

Potom prišiel školský rok 2025/2026 a s ním realita. Súťaž Kockáč roka vyrástla do celoslovenského projektu s tisíckami zapojených žiakov. AIčko prestalo byť iba nápadom v poznámkach a stalo sa knihou, ktorú držali v rukách učiteľov. Workshopy sa rozbehli naprieč Slovenskom. Do toho granty, maily, partneri, prezenčky, faktúry, harmonogramy, fotky, finále, školy, reporty, nočné úpravy textov a jedna veľmi zdravá miera presvedčenia, že to nejako dáme.

Toto číslo nemá byť ďalší zbytočný papier do šanóna. Nechce stáť v priečinku medzi faktúrou, prezenčkou a dokumentom, ktorý má v názve slovo „finálne“ viackrát, než je zdravé. Chce byť letné čítanie o roku, v ktorom sme robili veľké veci s malým tímom,

veľkou chuťou a občas nebezpečne optimistickým kalendárom.

Kockáči summer issue 01 je náš pohľad do zákulisia. Nie uhladený dokument. Skôr živý album z roka, v ktorom sa veľa testovalo, školilo, cestovalo, písalo, opravovalo, vysvetľovalo a tvárilo sa, že všetko ide podľa plánu. Niekedy išlo. Niekedy sme plán opravili za jazdy.

Je to poďakovanie partnerom, ktorí nás podržali. Je to pozdrav učiteľom, ktorí prišli na workshopy a nebáli sa pýtať otázky typu: „A keď mi AI opraví test, môžem jej veriť?“ Je to správa pre školy, že digitálna gramotnosť nie je trend, ale základná výbava. A je to aj malý zákulisný pohľad na tím, ktorý sa učí rásť rýchlejšie, než by bolo pohodlné.

Takže: ľad do pohára, notebook trochu ďalej od seba a podme si prelistovať rok, ktorý sa tváril nenápadne.

Zuzka & Simon

OB SAH
CISLA.

07

Čo všetko sa zmestilo
do jedného školského roka

11

Žiaci klikali.
My sme sledovali.

13

Ako sa buduje komunita

17

Kto, keď nie učitelia?

18

Alčko na cestách

22

Z detskej izby až
do Forbesu

24

Odkiaľ Kockáči berú
peniaze?!

26

Čo bude ďalej

KRST KNIHY AIČKO 26. NOVEMBER 2025

FOTO: MATEJ HAMAJ

KOCKÁČI

Keď sa pozriem na plán na minulý školský rok, úprimne, väčšina vecí nám nevyšla. Granty, ktoré nás mali financovať počas celého roka, sme nenapísali dosť dobre na to, aby zaujali porotu. Vo veľa veciach sme sa prepočítali a v ešte väčšom množstve sme vlastne ani netušili, do čoho ideme.

Boli sme čerstvo po maturite a vedeli sme, že nás čakajú nové veci, veľké zmeny a, samozrejme, ešte väčšie plány. Keby mi však niekto v lete 2025 povedal, čo všetko sa počas nasledujúceho roka stane, asi by som sa naňho pozrela ako na blázna.

Dovoľte nám teda ukázať vám, čo sa môže stať, keď sa spoja odhodlanie, skvelí ľudia a hlavne zdravá dávka nevedomosti. Pretože, ako sa ukázalo, aj tím s vekovým priemerom 19 rokov dokáže robiť veľké veci.

Na nasledujúcich stranách nájdete naše dobrodružstvá, prúsery a najmä úspechy za uplynulých desať mesiacov.

ČO VŠETKO SA ZMESTILO DO JEDNÉHO ŠKOLSKÉHO ROKA

Školský rok 2025/2026 bol pre Kockáčov rok, v ktorom sa zo študentského projektu stala seriózna organizácia. Nie zo dňa na deň. Skôr postupne, cez súťažné kolá, workshopy, krst knihy, finále, partnerstvá, výjazdy, reporty a veľa momentov, keď sme si povedali, že ešte toto dotiahneme a potom si na chvíľu vydýchame.

Samozrejme, nevydýchli sme si.

Za tento školský rok sme stihli pripraviť ďalší veľký ročník Kockáča roka, zapojiť 8 533 žiakov zo 437 škôl, zorganizovať finále pre 81 finalistov na FIIT STU a premeniť výsledky súťaže na dátový report o digitálnych zručnostiach slovenských žiakov. Teda nie iba peknú aktivitu pre šikovné deti, ale aj obraz toho, čo mladí ľudia v online svete zvládajú, kde sa strácajú a čo by sa malo v školách učiť praktickejšie.

Popri tom vzniklo Alčko. Najprv ako nápad na krátky materiál pre učiteľov, potom ako 80-stranová príručka s ISBN, ôsmimi kapitolami, krstom v The Spot a 1 000 vytlačenými kusmi. Kniha, ktorá neskončila ako pekný predmet na stole, ale ako vec, ktorú učiteľ otvorí pri príprave hodiny a povie si: dobre, toto viem použiť.

A keď už sme mali Alčko, bolo jasné, že ho nestačí len vytlačiť. Zobrali sme ho medzi učiteľov. Workshopy Nebojme sa budúcnosti sa rozbehli naprieč Slovenskom: Bratislava, Košice, Považská Bystrica, Trnava, Trenčín, Nitra a znova Košice. V školskom roku 2025/2026 nimi prešlo 152 učiteľov, celkovo má Alčko za sebou 12 workshopov v 9 mestách a 266 učiteľov.

Medzitým sme riešili partnerstvá, ceny, priestory, komunikáciu so školami, nové spolupráce, granty, krst knihy, mediálne výstupy, tím, procesy a všetky tie drobnosti, ktoré na fotkách nevidno, ale bez nich by sa nič nestalo. Do tímu pribudli noví ľudia, projekty začali potrebovať jasnejšie vedenie a Kockáči sa postupne učili, že rásť neznamená iba robiť viac vecí. Znamená to robiť ich tak, aby sa pritom nikto nezbláznil.

Jedným z najväčších mílnikov bolo získanie podpory 60 000 eur v programe Impact Lab Akcelérátor Nadácie Pontis. Znie to ako pekná veta do titulku, ale v skutočnosti je to hlavne záväzok. Znamená to, že Kockáči sa posúvajú z nadšeneckého projektu do fázy, kde treba riešiť stabilitu, mzdy, procesy, zodpovednosť a väčší dopad. Inak povedané: menej improvizácie na poslednú chvíľu, viac systému. Ale stále dosť modrej energie na to, aby sme zostali sami sebou.

Tento rok nebol dokonalý. Niektoré veci vyšli lepšie, než sme čakali. Niektoré nás dobehli. Niektoré sme opravovali za jazdy. Ale keď sa naň pozrieme spätne, vidíme jasnú linku: Kockáči už nie sú len jedna súťaž. Sú platforma, ktorá prepája žiakov, učiteľov, školy, partnerov a tému digitálneho vzdelávania, ktorá už dávno nie je „niečo navyše“.

Je to základná výbava pre svet, v ktorom žijeme.

A tento školský rok bol dôkazom, že keď sa dobrý nápad spojí s ľuďmi, ktorí ho chcú dotiahnuť, môže sa toho za desať mesiacov stať podozrivo veľa.

OSEMSMEROVKA

K	E	H	T	A	A	J	F	W	P	M	K	Q	C	Z	U	O	A
O	E	R	A	I	L	U	K	O	U	L	S	U	T	A	Z	Y	Q
L	A	Z	E	F	M	E	S	R	T	X	S	E	R	L	A	M	X
P	N	T	N	W	U	X	E	K	B	R	L	L	V	P	A	C	G
G	D	V	A	Q	F	Y	T	S	D	E	L	A	N	I	F	K	T
K	O	P	H	A	I	Q	I	H	K	R	S	T	O	K	W	G	T
F	Z	S	B	I	N	C	B	O	T	V	B	G	X	A	O	A	L
V	C	I	O	C	A	I	M	P	A	C	T	L	A	B	E	Q	E
C	J	T	S	K	L	M	Q	G	N	W	S	K	O	H	Z	P	V
L	C	N	C	O	I	D	Q	A	R	C	N	D	B	M	O	R	E
Z	M	O	R	Z	S	A	L	P	A	E	F	G	R	I	S	T	N
M	K	P	W	T	T	N	E	K	L	T	C	Z	H	P	P	Q	C
M	M	K	U	J	I	W	C	O	O	A	L	D	P	G	Y	L	N
U	B	A	G	L	V	U	V	N	M	I	V	B	P	D	H	O	H
P	P	L	F	E	R	O	V	A	N	A	D	A	C	I	A	J	L
B	S	J	Y	I	D	N	J	A	P	A	R	T	N	E	R	I	P
Z	H	M	R	M	U	O	D	P	P	K	K	V	F	I	E	A	V
W	B	P	V	E	E	O	P	E	S	E	T	O	P	S	E	H	T

**Nájdí všetky slová
zo zoznamu.**

Sú ukryté
vodorovne, zvislo
aj šikmo, dopredu
aj odzadu.

AICKO
CSOB
DOVOLENKA
ESET
FEROVANADACIA
FINALE
FINALISTI
IMPACTLAB

KOCKACI
KRST
MORE
OKULIARE
PARTNERI
PLAVANIE
PLAZ
PONTIS

PRIRUCKA
SLNKO
SUTAZ
TELEKOM
THESPOT
TIM
WORKSHOP
ZMRZLINA

Riešenia sú na kockaci.com/riesenia. Áno, vieme. Offline break má limity.

FINÁLE NA FIIT.

ŽIACI KLIKALI. MY SME SLEDOVALI.

Tisíce detí, jedna súťaž a veľmi praktická otázka: kto sa v digitálnom svete nenechá nachytať? Kockáč roka 2025 ukázal, že mladých ľudí téma baví. A že Slovensko konečne potrebuje vedieť, ako na tom s digitálnymi zručnosťami naozaj sme.

„Kockáč roka nie je o tom, kto má najrýchlejšie prsty. Je o tom, kto si v digitálnom svete zapne hlavu skôr, než klikne.“

Kockáč roka nikdy nemal byť olympiádou v memorovaní. Nikto tu nedostáva body za to, že vie naspamäť poučku o phishingu, ale v praxi klikne na prvý podozrivý link, lebo vyzeral „celkom legit“. Súťaž vznikla preto, aby preverila zručnosti, ktoré mladí ľudia používajú každý deň: **hľadanie informácií, overovanie zdrojov, digitálnu bezpečnosť, kritické myslenie, prácu s dátami a orientáciu v online prostredí.**

V ročníku 2025 sa zapojilo 8 533 žiakov zo 437 škôl naprieč všetkými 8 krajinami. To je číslo, ktoré už nehovorí len o peknej aktivite pre pár nadšencov. To je mapa záujmu. A tiež mapa potrieb. Lebo keď sa do súťaže zapoja tisíce mladých ľudí, výsledky prestávajú byť iba o tom, kto vyhral. Začínajú hovoriť o tom, čo školy potrebujú riešiť.

Súťaž prebehla v troch kolách. Prvé otvorilo dvere širokému počtu zapojených žiakov. Druhé pritvrdilo v praktických situáciách. A do finále sa dostalo 81 finalistov. Finále sa konalo 16. januára 2026 na FIIT STU v Bratislave a nebolo to len „sadhite si a testujte“. Pre finalistov to bol dvojdňový program s prednáškami, diskusiami, networkingom a možnosťou stretnúť ľudí z technologického a akademického sveta.

FINÁLE, KTORÉ NEBOLO LEN O VÍTAZOCH

Na finále je vždy pekné to, že z online výsledkov sa stanú reálni ľudia. Zrazu vidíte, že za každým skóre je konkrétny žiak, ktorý rozmýšľa, pýta sa, chce sa zlepšiť a často už dávno rieši veci, ktoré škola len opatrne objavuje. To je moment, kedy súťaž prestáva byť len testom a začína byť komunitou.

Kockáč roka zároveň oceňoval nielen jednotlivcov, ale aj školy a triedy. Najaktívnejšie školy ukázali, že keď učiteľ alebo škola tému chytí za správny koniec, digitálna gramotnosť nemusí byť doplnok po zvonení. Môže byť súčasťou kultúry školy. A najaktívnejšia trieda získala spoločný výlet do Tatralandie – lebo áno, aj praktické digitálne zručnosti si zaslúžia odmenu v podobe vody a tobogánov.

Vítazi v jednotlivých kategóriách získali pozvanie na vzdelávaciu cestu do Európskeho parlamentu vďaka europoslankyni Veronike Cifrovej Ostrihoňovej. Pre mladých ľudí je to signál, že digitálne zručnosti nie sú len niečo „do školy“. Sú súčasťou občianstva, rozhodovania, médií, politiky aj toho, ako rozumieme svetu.

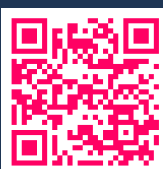
DÁTA, KTORÉ UŽ NEJDE IGNOROVAŤ

Najsilnejší moment Kockáča roka však prišiel až po súťaži. Z výsledkov vznikol dátový report o digitálnych zručnostiach slovenských žiakov. Analýza vychádzala z testovania 5 391 žiakov zo 437 škôl naprieč 8 krajinami. Priemerné skóre bolo 23 %. Deväť z desiatich žiakov nedokázalo spoľahlivo overiť informáciu na internete. A len 0,8 % žiakov dokázalo nájsť konkrétny údaj v online dátach.

To nie sú čísla na moralizovanie. Nie je cieľom ukázať prstom na žiakov a povedať: „Neviete.“ Cieľom je ukázať systému: „Toto treba učiť.“ Lebo ak sa od mladých ľudí očakáva, že budú žiť v digitálnom svete, musíme im dať nástroje, nielen výčitky.

Report zároveň ukázal, že žiaci vedia byť silnejší v témach, kde už do škôl prenikla osveta – napríklad pri rozpoznávaní phishingu, podozrivých príloh alebo AI generovaného obsahu. Najväčšie slabiny sa ukázali pri vyhľadávaní, overovaní informácií, práci s online dátami a reálnymi zdrojmi. Inak povedané: problém nie je, že mladí ľudia nechcú. Problém je, že ich tieto zručnosti často nikto systematicky neučí.

A práve tu sa Kockáč roka mení z peknej súťaže na diagnostický nástroj. Výsledky umožňujú vidieť, kde sú medzery, ktoré oblasti sú najkritickejšie a kam má zmysel smerovať prednášky, workshopy a ďalšie aktivity. Súťaž teda nie je koniec. Je to začiatok rozhovoru, ktorý by školstvo malo viesť už dávno.

**CELÝ REPORT
NÁJDETE TU**

ČÍSLA POVEDIA VIAC AKO SLOVÁ.

Každé číslo vyzerá v reporte pekne. Ale za každým je niekto, kto sa registroval, prišiel, otvoril notebook, vyplnil test, poslal mail alebo zachránil deadline.

8 533

ŽIAKOV ZAPOJENÝCH DO SÚŤAŽE KOCKÁČ ROKA

437

ŠKÔL • 8 KRAJOV

23 %

PRÍEMERNÉ SKÓRE

9 z 10

ŽIAKOV NEOVERILO INFORMÁCIU

5 391

TESTOVANÝCH V REPORTE

266

UČITEĽOV NA WORKSHOPOCH

1 000

VYTLAČENÝCH KUSOV AIČKA

// NAJLEPŠIE ČÍSLA NIE SÚ TIE NAJVÄČŠIE – NAJLEPŠIE SÚ TIE, ZA KTORÝMI JE VIDIEŤ ZMENU

AKO SA BUDUJE KOMUNITA

„Na otázku, koľko vody sa minie v priemernom hoteli, bola správna odpoveď C. Správne tipovali iba dva tímy, ktoré sa vďaka tomu dostali do vedenia. Súťažná atmosféra gradovala až do posledného kola.“

Nie, toto nie je opis finále Kockáča roka. Takto vyzeral večerný program deň pred samotnou súťažou.

Už druhý rok sme sa rozhodli zabezpečiť finalistom ubytovanie a pripraviť pre nich sprievodný program plný teambuildingových a vzdelávacích aktivít. Bol to krok, ktorý pomohol vyrovnať podmienky pre účastníkov cestujúcich z väčších vzdialeností a zároveň výrazne prispel k príjemnejšej atmosfére celej súťaže.

Vo štvrtok sme sa stretli v zážitkovom centre vedy Aurelium v Bratislave. Po krátkom privítaní si finalisti mohli na vlastnej koži vyskúšať fungovanie rôznych fyzikálnych javov prostredníctvom interaktívnych exponátov. Niektorí prišli aj v sprievode svojich učiteľov, ktorým sme možno dali tip na zaujímavú školskú exkurziu.

Po približne dvoch hodinách sme sa autobusom presunuli na ubytovanie. Po krátkom oddychu nasledoval večerný teambuildingový program. Niekoľko energizerov nás rozhýbalo a potom prišiel na rad kvíz, ktorý sa už druhý rok teší veľkej obľube. Otázky boli zámerne netradičné a nesúviseli s digitálnymi zručnosťami ani so školským učivom. Ako taký kvíz funguje? Nejde o vedomosti, ale o odhad, diskusiu a spoluprácu v tíme. Motiváciou bola hlavná cena – detské šampanské – a päť tímov bojovalo o víťazstvo až do poslednej otázky.

Po vyhodnotení kvízu nasledovalo networkingové bingo a niekoľko kôl hry Mestečko Palermo, osvedčenej táborovej klasiky. Stačilo niekoľko hodín spoločného programu a vznikli desiatky nových kamarátstiev.

A presne o to nám išlo.

Počas súťažného dňa už málokto sedel s niekým úplne cudzím. Mnohí si našli nových kamarátov ešte pred začiatkom finále, čo bolo cítiť na atmosfére počas celého dňa.

PRAVIDLÁ SÚ PRAVIDLÁ

Tento ročník nám však priniesol aj jednu novú skúsenosť. Organizácia podujatia pre desiatky tíndžerov so sebou prirodzene prináša aj rôzne výzvy. Hoci pravidlá súťaže jednoznačne zakazujú konzumáciu alkoholu a iných omamných látok počas podujatia, traja plnoletí účastníci ich porušili. Alkohol navyše ponúkli aj členom organizačného tímu v modrých tričkách.

Svoje konanie vysvetľovali tým, že chceli osláviť prijatie na vysokú školu. Flašu s alkoholom sme im okamžite odobrali. Keďže išlo o situáciu, s akou sme sa doteraz nestretli, museli sme prijať rozhodnutie, ktoré nebolo jednoduché. Z ubytovania sme ich neposlali domov, no za porušenie pravidiel boli zo súťaže diskvalifikovaní.

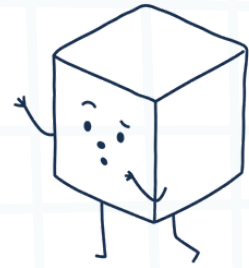
Za svoje správanie sa ospravedlnili a nasledujúce ráno sme sa rozišli korektne. Aj takéto situácie sú súčasťou organizácie veľkých podujatí a pripomínajú nám, aké dôležité je mať jasne nastavené pravidlá a dôsledne ich dodržiavať.

Budovanie komunity totiž nie je len o hrách, súťažiach a spoločných zážitkoch, ale aj o vzájomnom rešpekte, dôvere a zodpovednosti.

A práve tieto hodnoty chceme prostredníctvom Kockáča roka budovať.

KTORÝ KOCKÁČ SI?

Veľmi vedecký, absolútne necertifikovaný osobnostný kvíz

Odpovedz úprimne.

Máš najviac A, B, C alebo D? Otoč na ďalšiu stranu a zisti, ktorý Kockáč má tvoju energiu.

1. Projekt sa začína o mesiac. Čo robíš?

- A.** Otváram dokument, plán, rozpočet, riziká a premýšľam, čo všetko sa môže pokaziť.
- B.** Ešte je čas. Najprv potrebujeme vibe, dobrý názov a niečo, čo nebude cringe.
- C.** Spravím plán, ale viem, že niektoré veci aj tak vyriešime tri dni predtým.
- D.** Rozdelím úlohy, poviem, kto čo robí a nastavím systém, nech to má hlavu a pätu.

2. Niečo sa pokazilo. Tvoja prvá reakcia?

- A.** Dobré. Nespím, kým to nebude vyriešené.
- B.** Dáme si nádyh. Trochu chaosu ešte nikoho nezabilo. Asi.
- C.** Okej, toto som nečakala, ale viem niekomu zavolať a nejako to vybaviť.
- D.** Bomba, špica, rock'n'roll. Ideme improvizovať, ale organizovane.

3. Tvoja najväčšia sila v tíme je:

- A.** Vidím súvislosti, čísla, riziká a viem, kam to celé môže rásť.
- B.** Viem z vecí spraviť príbeh, atmosféru a vzťah. A áno, všimnem si aj zlý font.
- C.** Viem ľuďom vysvetliť veci normálne, ľudsky a bez IT zaklínadiel.
- D.** Viem chytiť projekt za pačesy a dostať ho z bodu „čo teraz“ do bodu „hotovo“.

4. Robíš na event. Čo je najdôležitejšie?

- A.** Aby sedel rozpočet, harmonogram a nikto nezabudol na zásadnú vec.
- B.** Aby to celé dobre pôsobilo, ľudia sa cítili príjemne a catering nesklamal.
- C.** Aby prišli správni ľudia, aby sa nestratili a aby to malo ľudskú atmosféru.
- D.** Aby každý vedel, čo robí, kedy to robí a komu to má odovzdať.

5. Tvoj pracovný štýl najviac vystihuje veta:

- A.** „Podme si to ešte premyslieť zo všetkých strán.“
- B.** „Najlepšie veci vznikajú pod tlakom, ale nech sú pekné.“
- C.** „Mám plán. A keď nie, tak ho veľmi rýchlo vyrobím.“
- D.** „Rozdelíme si to a ideme. Nebudeme sa tu motať.“

6. Keby si bol/a súčasťou Kockáčov, najviac by ťa bavilo:

- A.** Financie, stratégia, rast, partnerstvá a rozmýšľanie, kam to celé posunúť.
- B.** Marketing, vzťahy, tímová energia, vizuál a to, aby to celé malo dušu.
- C.** Kockáč roka, komunikácia so školami, cestovanie a veľa reality medzi ľuďmi.
- D.** Alčko workshopy, lektori, výjazdy, plánovanie a pocit, že veci sú pod kontrolou.

7. Tvoj ideálny deadline je:

- A.** Vyriešený skôr, než začne horieť. Pre istotu mám aj tri záložné scenáre.
- B.** Blízko. Nebezpečne blízko. Vtedy prichádza najlepší výkon.
- C.** Taký, ktorý rešpektuje plán, ale necháva priestor na dramatický finiš.
- D.** Jasne nastavený, rozdelený medzi ľudí a priebežne kontrolovaný.

8. Čo by o tebe povedal tím?

- A.** „On/ona už určite premýšľal/a aj nad problémom, ktorý ešte neexistuje.“
- B.** „Keď to má vyzeráť dobre a ľudia sa majú cítiť dobre, volajte jeho/ju.“
- C.** „Vie byť medzi svetom Kockáčov a normálnymi ľuďmi. To je vzácné.“
- D.** „Keď povie, že to bude, tak to väčšinou fakt bude.“

Najviac A: Si Šimon

Strategický mozog s jemným sklonom riešiť veci aj o druhej ráno.

Vidíš veci v súvislostiach, premýšľaš dopredu a máš potrebu pochopiť, čo sa deje pod povrchom. Keď sa niečo pokazí, nečakáš, či sa to vyrieši samo. Sadneš si k tomu a ideš, kým to nedáva zmysel.

V tíme držíš smer, financie, rast a realitu. Občas by ti prospelo spať, ale to je už detail.

Tvoj Kockáč vibe: analytik, zakladateľ, nočný hasič problémov.

Najviac C: Si Saška

Ľudský element tímu, ktorý vie plánovať aj zachraňovať na poslednú chvíľu.

Máš rada, keď veci dávajú zmysel ľuďom, nielen internému tímu. Vieš komunikovať, cestovať, plánovať a zároveň zvládnuť aj situácie, ktoré sa rozhodli vzniknúť úplne nevhodne.

Nie si typický IT Kockáč a práve preto si dôležitá. Prinášaš do tímu normálnosť, kontakt so svetom a schopnosť povedať veci tak, aby im rozumeli aj ľudia mimo našej bubliny.

Tvoj Kockáč vibe: Kockáč roka, školy, cestovanie a praktická ľudskosť.

Najviac B: Si Zuzka

Človek flowu, estetiky a zázračného výkonu pod tlakom.

Vieš, že dobrý projekt nie je len funkčný, ale musí aj nejako pôsobiť. Buduješ vzťahy, držíš tím pokope a máš cit na to, či je niečo pekné, ľudské alebo už trochu tacky.

Najlepšie pracuješ vtedy, keď deadline dýcha na krk a všetci ostatní začínajú panikáriť. A áno, catering je dôležitá súčasť strategického plánovania.

Tvoj Kockáč vibe: marketing, vzťahy, founder, tímová energia a perfekcionizmus v letných okuliarech.

Najviac D: Si Maťo

Stará škola s plánom, systémom a hláškou pripravenou na každú situáciu.

Máš rád, keď veci niekam smerujú a každý vie, čo má robiť. Vieš plánovať, delegovať a držať projekt pevne v rukách, ale keď treba, vieš sa aj rýchlo vynájsť.

Alčko workshopy po Slovensku sú presne tvoj typ dobrodružstva: trochu logistika, trochu lektorovanie, trochu roadtrip a veľa „bomba, špica, rock'n'roll“.

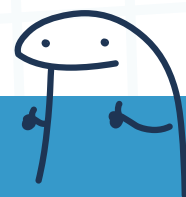
Tvoj Kockáč vibe: Alčko, organizácia, výjazdy a pokojný chaos pod kontrolou.

Remíza?

Gratulujeme. Si hybridný Kockáč.

V praxi to znamená, že vieš plánovať ako Maťo, panikáriť produktívne ako Šimon, zachraňovať ľudí ako Saška a riešiť vibe ako Zuzka. Čiže presne typ človeka, ktorého by sme pravdepodobne prijali do tímu.

aičko

KTO, KEĎ NIE UČITELIA?

Učiteľ je jeden z najvplyvnejších ľudí v živote mladého človeka. Jeden dobrý učiteľ vie zmeniť život. A zlý tiež, len trochu iným smerom. Preto keď sme sa na jar 2025 po jednom z workshopov v Impact Lab Inkubátore zamýšľali, ako mať ešte väčší dopad na žiakov, prišli sme na jednoduchú myšlienku: skúsme pomôcť tým, ktorí sú s nimi každý deň. Učiteľom.

Zároveň sme si veľmi dobre uvedomovali, že učitelia už dnes robia obrovské množstvo vecí nad rámec svojho pracovného času. Preto sme nechceli prísť s ďalšou „super povinnosťou“, ktorá im len pridá robotu. Naopak. Chceli sme im ukázať, ako im môže AI prácu reálne zjednodušiť, zrýchliť prípravu na hodiny a ušetriť hodiny týždne.

V pilotnej fáze v máji a júni 2025 sme vyškolili viac ako 120 učiteľov. Feedback bol taký pozitívny, že sme sa rozhodli projekt pustiť naplno. Počas leta sme sa dohodli na spolupráci so skvelou Natáliou Tomekovou, správkyňou Férovej nadácie O2, ktorá sa stala hlavným partnerom iniciatívy Alčko a workshopov pre učiteľov s názvom „Nebojme sa budúcnosti“.

Po prvej vlně workshopov sme začali rozmyšľať, ako tému umelej inteligencie učiteľom sprístupniť ešte viac. Na konci každého workshopu totiž zaznievala podobná otázka: „A kde toto všetko nájdeme pokope?“ Informácií bolo veľa. Nástrojov ešte viac. A nikto nechcel po piatich hodinách školenia loviť poznámky z prezentácie, mailu, chatu a vlastnej pamäte.

Tak sme sa rozhodli dať všetko do textu. Pôvodne to malo byť len pár strán. Potom sme pridali jeden príklad. Potom ďalší nástroj. Potom kapitolu navyše. A potom sme sa prestali tváriť, že je to krátky e-book.

Z pôvodného nápadu vzniklo 80-stranové Alčko, ktoré sme vytlačili v náklade 1 000 kusov a začali distribuovať medzi učiteľov. A keď už sa z toho stala kniha, zaslúžila si aj poriadny krst. Ten sa konal 26. novembra v The Spot v Bratislave, kde sme pozvali našich partnerov, priateľov aj ľudí, ktorých téma AI vo vzdelávaní zaujíma. Alčko sme symbolicky pokrstili tlačidlami z klávesnice — lebo AI sama o sebe už spotrebuje vody dosť.

Od novembra sa Alčko dostalo k viac ako 700 učiteľom a cez nich aj k ďalším kolegom a školám. A práve to je na tom pre nás najdôležitejšie. Že to nezostalo len ako pekná príručka na poličke, ale ako praktický nástroj, ktorý môže meniť prípravu hodín, spôsob práce a možno aj to, ako sa o technológiách učí v desiatkach slovenských škôl.

Ďakujeme **Férovej nadácii O2** a **Nadácii ČSOB**, ktoré nám s Alčkom a workshopmi pomohli vyrásť z dobrého nápadu na projekt, ktorý sa dostáva do slovenských škôl. Aj vďaka nim môžeme ukazovať, že AI nemusí byť strašiak ani buzzword, ale praktický nástroj, ktorý učiteľom šetrí čas a pomáha im robiť ešte lepšie hodiny.

AIČKO NA CESTÁCH

Keď sme vytvorili AIčko, nechceli sme, aby zostalo iba príručkou položenou na stole alebo PDF-kom, ktoré si človek uloží „na neskôr“. Od začiatku sme vedeli, že najväčší zmysel bude mať vtedy, keď sa dostane priamo medzi učiteľov – do ich notebookov, otázok, skúšania a každodennej praxe.

Preto sme sa rozhodli vyraziť za nimi. Namiesto jednej veľkej konferencie sme zvolili menšie praktické workshopy, kde má každý priestor zapojiť sa, skúšať a pýtať sa. Nechceli sme učiteľom iba ukázať, čo všetko dnes umelá inteligencia dokáže. Chceli sme, aby si sami vyskúšali, ako im môže pomôcť pri príprave hodín, tvorbe materiálov, hľadaní nových nápadov alebo pri vysvetľovaní tém, ktoré žiaci nie vždy ľahko chápú.

Na workshopoch sa preto čo najmenej pozerá na prezentáciu a čo najviac pracuje. Učitelia si otvárajú jednotlivé nástroje, skúšajú vlastné zadania, porovnávajú výsledky a veľmi rýchlo zisťujú, že prvá odpoveď nebýva automaticky tá najlepšia. Učia sa prompty upravovať, spresňovať a rozmýšľať nad tým, pre koho vlastne daný výstup tvoria. Často práve vtedy prichádza moment, keď sa z obyčajného skúšania stane skutočné premýšľanie nad tým, ako môže AI zapadnúť do ich práce.

Dôležité pre nás je aj to, aby sa na workshope nikto necítil hlúpo. Nie každý prichádza ako technologický nadšenec, ktorý každý týždeň testuje nový nástroj. Mnohí učitelia si nie sú istí, kde začať, čo je bezpečné, čo môžu do AI zadať a či vôbec do školy patrí. Práve preto sa snažíme vytvoriť priestor, kde sa môžu pýtať aj úplné základy bez pocitu, že by ich už dávno mali ovládať.

Veľa sa rozprávame aj o limitoch. AI môže ušetriť čas, priniesť nový pohľad alebo pomôcť rozbehnúť nápad, no zároveň sa môže myliť, vymýšľať si alebo ponúknuť odpoveď, ktorá síce znie presvedčivo, ale nie je správna. Neučíme preto iba to, ako AI používať, ale aj ako jej neveriť úplne všetko. Ako kontrolovať zdroje, chrániť citlivé údaje a rozhodnúť sa, kedy je nástroj užitočný a kedy je lepšie spoľahnúť sa na vlastnú hlavu.

Postupne sme si uvedomili, že najdôležitejšou časťou workshopov nie sú samotné aplikácie. Tie sa menia rýchlo a o pár mesiacov môžu vyzeráť úplne inak. Oveľa podstatnejšie je naučiť sa nad nimi premýšľať, klásť správne otázky a nebáť sa skúšať. Presne tieto schopnosti zostanú učiteľom aj vtedy, keď sa názvy nástrojov, ich funkcie alebo celé digitálne prostredie opäť zmenia.

S každou ďalšou zastávkou sme stretli učiteľov, ktorí nechcú pred zmenami zatvárať oči, ale chcú im rozumieť a pripraviť na ne aj svojich žiakov. A práve o mestách, ľuďoch a momentoch, ktoré sme počas tejto cesty zažili, je nasledujúca dvojstrana.

Naše workshopy pravidelne aktualizujeme, každý deň zisťujeme nové trendy a prezentácie upravujeme, aby boli v súlade s novinkami v AI svete. Takisto prispôbujeme aj formát. Pôvodne bol na každom workshope aj externý speaker, na základe spätnej väzby sme však túto časť vyhodili. A po novom učitelia dostanú čistou päťhodinovú dávku Kockáčov.

Kde všade nás mohli zažiť, nájdete na ďalšej strane.

Bratislava

3. decembra

Do Bratislavy sme dorazili v plnom decembrovom zhone, keď už človek rozmýšľa skôr nad medovníkmi než nad novými technológiami. V priestoroch Zastúpenia Európskej komisie však dvadsiatka učiteľov vymenila predvianočnú náladu za päť hodín praktického skúšania AI. Pozreli sme sa na nové modely a ich limity, na tvorbu pracovných listov či testov z fotografií aj na hodnotenie slohov pomocou AI. Atmosféra bola sviatočná, ale pracovalo sa naplno – vonku možno ešte nesnežilo, no sneh sme si vďaka AI aspoň vygenerovali.

Košice

5. decembra a 11. júna

Košice sme si za posledných desať mesiacov dali rovno dvakrát – a úprimne, pokojne by sme prišli aj tretíkrát. Práve na východe pravidelne stretávame jedných z najvďačnejších a najzvedavejších učiteľov. V zime ich prišlo dvadsaťpäť, na jar ďalších osemnásť a spoločne sme porovnávali ChatGPT, Claude aj Gemini, skúšali prompty zo sprievodcu Alčko a riešili bezpečné využitie nástrojov v škole. V Košiciach sme sa však ani raz dlho neohriali – prísť, odworkshopovať, zamávať a utekať na vlak sa pomaly stáva našou tradíciou.

Pov. Bystrica

22. januára

Považská Bystrica bola tentoraz naša najdomácejšia zastávka – bez dlhého cestovania, prestupov a stresu, či vlak vôbec príde. V budove mestského úradu sme privítali učiteľov z celého regiónu, pričom niektorí merali cestu až z Čadce. Nezostali sme však len pri klasických promptoch a pracovných listoch. Pomocou AI sme tvorili aj rapové pesničky o Matúšovi Čákoví Trenčianskom, pretože dejepis sa očividne učí lepšie, keď má poriadny beat. Domáci workshop tak spojil umelú inteligencia, regionálnu históriu a hudobné ambície, o ktorých dovtedy možno netušili ani samotní učitelia.

4 Trnava 3. februára

V Trnave nás privítala Klubovňa Linka a sedemnásť učiteľov, ktorí na niekoľko hodín dobrovoľne vymenili svoju bežnú pozíciu pred triedou za miesto na opačnej strane. Opäť sa z nich stali žiaci: skúšali nové nástroje, tvorili materiály, pýtali sa a sem-tam si navzájom nakúkali do notebookov – samozrejme, len z čisto pedagogického záujmu. Ukázali sme si tvorbu materiálov za pár minút aj slovné hodnotenie pomocou AI. Zistili sme, že učelia sú veľmi dobrí žiaci, len prestávku by si najradšej určovali sami.

5 Trenčín 5. júna

Do Trenčína sme sa trafili práve počas výstavy veteránov, takže nás na Mierovom námestí čakala neplánovaná bonusová atrakcia. Z Galérie Vážka sme mali nádherný výhľad na historické autá a počas prestávok bolo naozaj ťažké rozhodnúť sa, či pozerieť na notebook alebo von oknom. Učiteľom sme ukázali, ako si pomocou AI zjednodušiť prípravu materiálov, testov aj slovných hodnotení. Bol to workshop, na ktorom sa krásne stretla budúcnosť vzdelávania s minulosťou automobilizmu – a prekvapivo im to spolu veľmi pristalo.

6 Nitra 11. júna

Nitra praskala vo švíkoch ešte skôr, než sme stihli poriadne rozbaľiť notebooky a najst' všetky nabíjačky. Na Fakulte ekonomiky a manažmentu SPU nás čakala pestrá skupina učiteľov – od skúsených používateľov až po úplných AI nováčikov, ktorí s ňou dovtedy ešte nikdy nepracovali. O to viac nás potešilo sledovať, ako po prvých praktických úlohách opadli obavy a z údajného strašiaka sa stal celkom užitočný pomocník. Tvorili sme materiály, skúšali prompty, diskutovali a dokazovali si, že na začiatok netreba rozumieť technológiám do posledného káblíka. Stačí trochu zvedavosti a odvaha prvýkrát kliknúť.

ČO ČAKÁ EKONOMIKU V ROKU 2024
SVETOVÝ SLOVAK VO FYZIKE

TOP
SÚKROMNÉ
ŠKOLY

NOVÝ HRÁČ MEDZI PITKAMI
18-ROČNÁ HOTELIERKA

JANUÁR 2024

Forbes

VZDELÁVANIE • DIGITÁLNY SVET

Kockáči

Elite na strednej škole založili združenie, ktoré dnes vzdeláva tisíce študentov a stavky učiteľov v oblasti AI a digitálnych zručností.

CH

„Chceme posunúť slovenské školstvo do 21. storočia.“ Od vlny hovoria dnes už vlnokoholici študenti Zuzana Jakubčíková a Šimon Jakubčík, ktorí ešte počas strednej školy založili občianske združe-

nie Kockáči. A v podstate sa im to už aj reálne darí. To, čo sa začínalo ako projekt peer-to-peer dosťova- nia, sa v priebehu troch rokov vyví- nulo na životaschopnú organizáciu, ktorá podporuje jednu z najmä- nejších sietí digitálnych zručnos- tí na Slovensku – Kockáči roka – a ti- ťi na Slovensku. Chcem toho po- siahnuť ďalej. Chcem, aby sme sa stali Slovenskou organizáciou work- shopov pre učiteľov, ktorým pomá- ja s často nedostatkovými digitál-

mi zručnosťami a učia ich pracať s umelou inteligenciou. Vymen- ťas či už pri príprave na vyučovanie alebo pri administratívnych po- vinnostiach. Niekoľko vlnokohol- ťov vydali aj špeciálnu príručku o AI pre pedagógov. Oslavujú aj študentov a študentok škôl, čo ka- rým chodia robiť prednášky ni- ho o AI, kritickým myslením či kyberse-

ce. Prednášajú aj o ďalších veciach, ktoré mladých ľudí v tomto smere prirodzene zaujímajú a často im ich nemá kto vysvetliť. Žiaci aj študenti majú veľa otázok, naše stretnutia s nimi sú vždy veľmi podnetné a verím, že aj ďalšie. Už- ťe sa zase veľakrát digitálne ne- dostatky a majú v tejto oblasti veľké ne- dostatky. Verím, že naše workshopy a stretnutia to pomôžu zmeniť k lep- šiemu. Stále je to len malá kapka, ale keď sa tých kvapiek nabiera viac, tak z nich jedného dňa bude more, hovorí Zuzana Jakubčíková.

CESTA KU KOCKÁČOM

Je fascinujúce, že stále, ktorí iba pred niekoľkými rokmi vymysleli smartfóny a vo vlastnej rúke zreali- zovali dve tisíce ľudí z Povodňovej By- trice, sa vlni nikoho viac ako 600 ľudí a študentov z celého Slovenska. Ako sa to teda celé na- mohlo? Možno viac to prekypuje, ale na- som náhľad. Občianskeho zdu- ťia Kockáči bola Zuzana a Šimon chodí cestovať. Šimon bol vždy pe- ťák a Zuzana deviatka. Každý škola, keď sa vlni mladý talent z Povodňovej By- trice. Jednou z kategórií, ktorej vznikala v spolupráci s europoslancom a rodák- ťou Bystrice Ivanom Bo- ťom aj vypracovanie škola zameraná na vý- ťu. Veľmi sme chceli, to nás motivovalo, že? Spomína Šimon. Spoločne tak v- ťu podnikateľsky n- ťu peer-to-peer a študentov. Z- ťu odporúčajú na- ťu začali intervi- ťu z nich svojich ťu a jedným z- ťu známym, h- ťu výšky vlni ťu školstvo.

Z DETSKEJ IZBY AŽ DO FORBESU

Alebo príbeh o tom, ako som si myslela, že si z nás niekto robí srandu, a potom som týždeň chodila kontrolovať jednu trafiku.

Myslím si, že väčšina ľudí v našej sfére vníma dostať sa do Forbesu ako celkom veľkú vec. Predsa len, nie je to presne ten typ magazínu, pri ktorom si poviete: „Jasné, tam sa dostane každý“. Najmä keď váš projekt vznikol v pätnástich, prakticky v detskej izbe, bez skúseností, kontaktov a akejkoľvek predstavy, čo vlastne robíte.

Preto asi nikdy nezabudnem na moment, keď mi začiatkom novembra prišiel mail od Martiny Jurinovej z Forbes Slovensko. Písala, že do januárového čísla pripravuje sekciu o vzdelávaní, zaujal ju náš projekt a chcela by o nás napísať. Moja prvá reakcia? Nadšenie? Radosť? Hrdosť? Nie. Myslela som si, že si z nás niekto robí srandu.

Nie preto, že by som Forbesu neverila. Skôr niekedy asi trochu neverím nám. Stále vo mne totiž zostáva pocit, že sme len dve decká z Považskej Bystrice, ktoré sa jedného dňa rozhodli založiť projekt, hoci netušili, ako to celé funguje. Lenže mail vyzeral až podozrivo reálne. A čo nás prekvapilo ešte viac, Martina si o nás evidentne urobila poriadny research. Správa neprišla na všeobecný mail Kockáčov. Bola adresovaná priamo mne aj Šimonovi na naše osobné pracovné adresy. Pre niekoho absolútne nepodstatný detail. Pre nás dôkaz, že nešlo o náhodný hromadný mail s vymeneným názvom organizácie. Niektí si nás naozaj našiel, zistil, kto za Kockáčmi stojí, a rozhodol sa, že náš príbeh stojí za pozornosť.

Forbes teda naozaj chcel písať o Kockáčoch.

O projekte, ktorý založili pätnásťročné decká. O veciach, ktoré sme roky robili po škole, po večeroch a občas aj namiesto spánku. O nápadе, ktorý nevznikol počas strategického mítingu pri drahej káve, ale skôr niekde medzi domácimi úlohami, správami na Messengeri a vetou: „Však to skúsme, čo najhoršie sa môže stať?“ Martina si však na rozhovor vybrala asi najhoršie možné obdobie v roku.

Práve sme finišovali Alčko, pripravovali jeho krst, tlač, prvé kolo súťaže Kockáč roka a ďalších približne 47 problémov, ktoré sa samozrejme objavili všetky naraz. Komunikácia s nami preto miestami pravdepodobne pripomínala snahu dohodnúť termín s dvomi ministrami. Akurát bez asistentov a s väčším chaosom.

Nakoniec sme sa dohodli, že príde priamo na krst Alčka a ešte pred jeho začiatkom nás vyspovedá.

Čo bolo ideálne. Aspoň sme už boli slušne oblečení a na jednom mieste.

Pred podujatím sme si sadli a rozprávali sa o tom, ako Kockáči vznikli, čo všetko sa za tie roky zmenilo a ako sa z malého nápadu stala organizácia, ktorá robí workshopy, súťaž aj vlastnú publikáciu. Rozhovor bol príjemný, prirodzený a našťastie oveľa menej desivý, než znie veta „budeme vo Forbese“.

O pár dní nám prišiel hotový článok na kontrolu. S radosťou sme si ho prečítali, opravili pár detailov, schválili ho a potom nám už zostávala iba jedna jediná úloha.

Čakať. A ja nie som človek, ktorý vie čakať.

Vedela som, že Forbes vychádza prvý štvrtok v mesiaci. Lenže prvý januárový štvrtok vyšiel na 1. januára, teda štátny sviatok. Povedala som si teda, že druhého už určite bude v obchodoch. Nebol. Tretieho tiež nie. Ani piateho. Ani siedmeho.

Za ten týždeň som navštívila rovnakú trafiku toľkokrát, že pani za pultom už presne vedela, čo hľadám. Nemusela som nič vysvetľovať. Stačilo vojsť a v jej pohľade bolo: „Nie, Forbes stále nemáme.“

Myslím, že môj príchod sa pre ňu stal pravidelnou súčasťou pracovného dňa.

Nakoniec prišiel až vo štvrtok 8. januára. Vošla som do trafiky a tentoraz pani vedela, že nastal môj veľký deň. Kúpila som si ho, začala okamžite listovať a našla nás na strane 108. A musím priznať, že ten pocit bol neuveriteľný.

Zrazu sme tam naozaj boli. Naša fotografia, naše mená, náš príbeh. Vytlačené na lesklom papieri a vložené medzi ľudí a projekty, o ktorých by som si ešte pred pár rokmi myslela, že žijú v úplne inom svete než my.

Bol to jeden z tých vzácných momentov, keď sa na chvíľu zastavíte a dôjde vám, čo sa vlastne podarilo.

Často mám totiž pocit, že je naša práca neviditeľná. Ľudia vidia hotový workshop, súťaž, knihu alebo peknú fotku z podujatia. Nevidia však všetky maily, telefonáty, zmenené plány, stresy, cestovanie, technické problémy ani večery, keď už naozaj nemáte energiu, ale ešte treba dokončiť „iba jednu maličkosť“. Občas preto človek začne rozmýšľať, či to vôbec niekto vníma. Či to niekoho zaujíma. Či si niekto všimol, koľko práce za tým všetkým je.

A potom vám príde mail z Forbesu.

Presne takéto momenty mi ukazujú, že áno. Niektí sa pozerá. Niektí si našu prácu všimol. A možno má celý ten chaos predsa len zmysel.

Forbes máme dodnes vystavený v kancelárii. Nie odložený v skrini ani založený medzi ostatnými papiermi. Pekne na očiach. A vždy, keď máme deň, keď sa nám nechce, nič nevychádza a najradšej by sme sa na všetko... stačí sa naň pozrieť.

Na stranu 108.

A pripomenúť si, že projekt, ktorý vznikol v detskej izbe, sa predsa len dostal o niečo ďalej.

KRÍŽOVKA

Horizontálne:

2. Austrálsky cicavec s kačacím zobákom
3. Dočasné oddelenie osoby alebo skupiny kvôli chorobe
4. Slovo napodobňujúce prirodzený zvuk
6. Kamenná alebo bohato zdobená rakva
8. Prístroj na určovanie svetových strán
9. Stavba určená na vedenie vody
10. Obraz vytvorený z malých častí materiálu
11. Mytologický vták znovuzrodený z popola

Vertikálne:

1. Citový návrat k minulosti
5. Tvrdenie, ktoré zdanlivo odporuje samo sebe
7. Sladký ovocný výrobok natieraný na pečivo
8. Malé farebné papieriky používané pri oslavách

ODKIAĽ KOCKÁČI BERÚ PENIAZE?!

So Zuzkou máme jeden problém. Občas si neuvedomujeme, ako rýchlo Kockáči rastú. Máme veľmi dlhé dni, veľa súbežných úloh a projektov a niekedy nám popri tom všetkom uniká nadhľad a schopnosť pozrieť sa na „bigger picture“.

Veľmi dobre je to vidieť na finančnej stránke nášho združenia. Väčšie projekty s väčším dopadom si vyžadujú viac času, pozornosti, techniky a ľudských zdrojov – a z toho prirodzene plynú aj väčšie náklady. Keď ľudia vidia škálu vecí, ktoré robíme, jedna z najčastejších otázok je „Kde na to beriete peniaze?“ Verte alebo nie, fundraising niekedy vie priniesť veľmi vtipné momenty. Hlavne keď sa stretne nadšenie dvoch neskúsených študentov a pohľad top manažérov firiem a nadácií, ktorí nad nami vtedy asi pokrútili hlavou, no boli sme príliš zlatí na to, aby nás odmietli.

V tomto článku sa pozrieme na naše začiatky – ako sme z nuly na účte vybudovali funkčnú neziskovku a ako sme si našli prvých partnerov.

ŤAŽKÉ ZAČIATKY

Úplne prvé peniaze, ktoré Kockáči dostali na účet, prišli hneď po založení združenia. Bolo to koncom roka 2022 a jednalo sa o prevratnú sumu 150€, ktoré sme do Kockáčov vložili z našich tínedžerských úspor, respektíve z výhry v lokálnej talentovej súťaži Mladý Talent Považskej Bystrice, ktorú sme s naším pôvodným konceptom doučovania vyhrali. Následne sme kontaktovali azda všetky lokálne spoločnosti s našim plánom. A čuduj sa svete, niečo nám z toho reálne vyšlo!

Bol som vo fitku, keď mi zrazu zazvonil telefón. Bola to HR manažérka zo spoločnosti Danfoss, ktorá si prečítala e-mail, ktorý sme jej poslali pár týždňov dozadu. Páčilo sa jej to a povedala, že nám chcú dať 200€. Boli sme nadšení – tolko peňazí hneď na začiatku! Rýchlo sme doplnili informácie, podpísali zmluvu a bolo to – náš vôbec prvý partner.

Dnes to znie trochu vtipne, ale aj napriek tomu, že to nebola vysoká suma, dalo nám to nádej, že sa ten nápad niekomu páči, a že je tam šanca na rast. Viac ako tie peniaze nám pomohla motivácia, ktorú sme z toho mali, čo nás posunulo k tomu fundraisovať ďalej.

BIZNIS V SPRACHE

Pre veľký úspech s Danfossom som sa rozhodol v tom pokračovať, zdvihnúť telefón a ozvať sa lokálnym riaditeľom firiem. Jeden z ľudí, čo mi zdvihol, bol riaditeľ spoločnosti Bonfiglioli. Vysvetlil som mu, čo sú Kockáči a v skratke, že od nich chceme peniaze. Takto spätne mi je jasné, že bol z tejto požiadavky trochu zmätený – spoločnosť, čo vyrába prevodovky a motory, má zrazu podporovať vzdelávanie. Ale povedal, že to premyslia vo firme a ešte sa mi ozve.

Celý deň som bol našponovaný, ready zdvihnúť telefón a uzavrieť deal. A ono to akosi stále neprichádzalo. Večer som mal ísť na podujatie, preto som sa potreboval prichystať. Keď už čas naozaj tlačil a telefón stále nezvonil, išiel som do sprchy. Až vtedy telefón zazvonil. Panika prišla – „Ako tu mám niečo riešiť, keď som v sprche, nepripravený?? Ale keď mu nezdvihnem možno mi už znova nezavolá...“ Rozhodnutie teda bolo jasné – musím ten telefón zdvihnúť.

Prijal som hovor. Na druhej strane sa ozval priateľský hlas. Ospravedlnil sa, že zavolať až tak neskoro, a povedal, že nám chcú dať 500€. Wau. Odpálilo ma to. Do jedného dňa som mal v mailovej schránke zmluvu a moje sebavedomie a chuť hľadať partnerov ďalej vzrástli raketovo.

AKO TO NEROBIŤ?

Celý natešený z toho, ako nám perfektne vyšli lokálni partneri, som sa rozhodol postúpiť do vyššej ligy. Počas obedovej prestávky v škole som sa rozhodol neísť na obed namiesto toho zavolať do Nadačného fondu Telekom. Našiel som číslo na Táňu Švrčkovú, správkyniu nadačného fondu. Minimálne dva dni som počas obedovej prestávky pochodoval neďaleko od školy a odhodlával sa jej zavolať. Čím viac som si opakoval svoj pitch, tým horšie mi to šlo. V jeden moment, keď som si uvedomil, že do 20 minút musím byť späť v triede, som sa nadýchol a proste to číslo vytočil.

Táňa zdvihla skoro okamžite. Predstavil som sa a začal som jej hneď hovoriť o našom peer-to-peer doučovaní a žiadosti o partnerstvo. Nenadchol som ju, skôr naopak. Znela nahnevane – prečo jej s týmto len tak volám počas obeda a nenapišem jej to na mail.

Myslel som si, že je to stratené. Bolo jasné, že Telekom naše doučko nepodporí. Povedala mi však, aké projekty podporujú – asi mi tým chcela naznačiť, že nezapadáme do daného zamerania. Pochopil som, že ich zaujíma digitálna gramotnosť. V ten moment som išiel all-in na inú kartu – na našu súťaž, Kockáč roka. Ten koncept sme pritom mali rozpracovaný maximálne pár týždňov, no v závale adrenalínu som jej do telefónu vyrapotal celú víziu aj so všetkými omáčkami.

Z nejakého dôvodu mi teda dala ešte šancu. Povedala, že to znie pre nich zaujímavejšie a mohli by to podporiť. Mám jej to poslať e-mailom. Hovor skončil a ja som tam stál kompletne roztrásený. Síce som meškal na hodinu informatiky, no práve som zachránil nezachrániteľné. Na začiatku hovoru to vyzeralo, že skončím so zablokovaným číslom. Nakoniec sme skončili s niekoľkoročným partnerom, ktorý Kockáča Roka odštartoval a je s nami dodnes.

KOCKÁČI V INKUBÁTORE

Akvizícia partnerov je niekedy náročná. Je potrebné budovať vzťahy, vysvetľovať konkrétnym ľuďom plány a potom sa toho aj držať. Je to však dosť intuitívne – väčšinou to vysvetľujete jednému človeku alebo hŕstke ľudí, ktorí sa potom rozhodnú, či podpora, alebo nie. Niečo úplne iné sú granty.

V tom čase sme už čerpali zaujímavú európsku výzvu pre menšie projekty mladých z Európskeho zboru solidarity, ale keďže to bolo určené pre malé neformálne skupiny, stále to nebol úplne typický grant. Do cesty nám však prišiel Impact Lab od Nadácie Pontis. Program pre malé neziskovky s cieľom posunúť ich na vyššiu úroveň. Program, do ktorého sme sa zapojili, sa volal tematicky Inkubátor. Naša „nedonosená“ neziskovka v ňom dostala šancu na výraznejší rast a prvú stabilizáciu.

Naša počiatočná motivácia bola samozrejme finančná. Impact Lab ponúkal 20 000€, čo by bola pre nás nevídaná suma. Takticky sme sa však rozhodli, že žiadanú sumu znížime na 16 500€. Boli sme jediní, ktorí nežiadali plnú sumu, a neskôr sme zistili, že výška rozpočtu nemala vplyv na hodnotenie. Trieskali sme si hlavy o stenu. Nevadí. Aj tak to pre nás bola vtedy najväčšia podpora.

Impact Lab nám však okrem peňazí ponúkal aj niečo iné. Mentoring – konkrétne 6 spoločných stretnutí, kde sme sa mali venovať rôznym témam. Stretnutia sa konali vo Zvolene počas pracovných dní, čo nám ako denným študentom, ktorých škola veľmi nepodporovala v našej neziskovej činnosti, úplne nevyhovovalo. Navyše, naše vševediace mladé egá to odmietali – čo nám akože také chcú hovoriť, veď my to vieme perfektne.

Samozrejme, to píšem trochu s nadsádzkou, no pravda bola, že sme neverili užitočnosti týchto stretnutí. To sa však zmenilo, keď sme sa ich zúčastnili. Prvého, úvodného stretnutia som sa zúčastnil ja. Zistil som, že okolo nás v programe máme veľa ďalších super neziskoviek a dokonca z toho hneď vzniklo spojenie. Organizácia First Global Slovakia, ktorá sa venuje robotike, sa zúčastnila nášho finále súťaže a vice versa.

Impact Lab nám ukázal veľa nedostatkov, ktoré sme mali. A to hlavne v premýšľaní. Pomohli nám pochopiť dôležitosť spájania, zodpovedného plánovania a nastavovania cieľov a hlavne sme si vďaka nim nastavili víziu, na ktorej sme sa ako celý tím zhodli a pravidelne ju aktualizujeme. Dnes tieto veci znejú triviálne, no pre nás to vtedy bol veľký posun vpred.

S Nadáciou Pontis sme odvtedy v pravidelnom spojení. Tento rok sa nám podarilo dostať sa medzi vybrané organizácie v programe Akcelerátor, ktorý nám poskytne vlastného mentora a podporu vo výške 60 000€, najmä na personálne náklady. Je úžasné, že v Pontise myslia na to, že za tými svet-meniáciami projektami stoja reálni ľudia. Koniec koncov, už na workshopoch v rámci Inkubátora toto bola pre mňa jedna z veľkých myšlienok – koniec dobrovoľníctva v neziskovkách! Znie to desivo, ale myšlienkou je, aby ľudia, ktorí robia dobrotu na full-time, za to dostávali full-time odmenu. A to je jednoducho skvelé.

FINANČNÝ VÝVOJ V KOCKE

Ako ste z tohto článku iste pochopili, začínali sme naozaj od nuly. Možno to znie samolúbo, ale sme hrdí na to, ako sa v našich rukách aj tie malé zdroje premenili na veľké veci. Môžu za to naše nadšenie, naši skvelí kolegovia Kockáči a aj dôvera či zľutovanie partnerov, ktorí nás dostali tam, kde sme. Ďakujeme.

ČO BUDE ĎALEJ

Ďalší školský rok nebude o tom, že začneme odznova. Bude o tom, že veci, ktoré fungovali, posunieme ďalej. A veci, ktoré fungovali len vďaka adrenalínu, konečne dostanú proces.

Keby sme mali smerovanie na ďalší rok zhrnúť jednou vetou, bolo by to: škálovať, ale nestratiť ľudskosť. Kockáč roka má pokračovať ako súťaž, ktorá mladých baví, ale zároveň prináša dáta, ktoré môžu pomôcť školám. Alčko má pokračovať ako kniha, workshop a komunita učiteľov, ktorí nechcú pred AI utekať, ale používať ju zodpovedne. Prednášky a školské aktivity majú zostať priamym kontaktom so žiakmi, lebo bez nich by sme rýchlo stratili realitu.

Ďalší ročník Kockáča roka by mal nadviazať na to, čo sa podarilo: praktické úlohy, silné finále, širší zásah a dátový výstup, ktorý pomáha pomenovať stav digitálnych zručností. Výzvou bude ešte lepšie pracovať s výsledkami. Nielen ich ukázať svetu, ale pretaviť do aktivít, ktoré pomôžu školám tam, kde to najviac potrebujú.

Alčko čaká ďalšia fáza. Workshopy môžu ísť bližšie k zborovniám, regiónom a školám, ktoré potrebujú konkrétnu podporu. Kniha môže ďalej cestovať medzi učiteľmi. A komunita okolo Alčka môže rásť tak, aby učitelia nemali pocit, že každú technologickú zmenu musia riešiť sami večer po práci.

Veľká téma bude aj tím. Kockáči potrebujú projektových manažérov, jasnejšie roly, stabilnejšie financovanie a viac priestoru na to, aby mladí ľudia v organizácii nerobili len pomocné úlohy, ale preberali zodpovednosť. Ak má byť dopad väčší, musí byť silnejšie aj vnútro organizácie.

Partnerstvá budú ešte dôležitejšie. Nie preto, aby bolo viac log na plagáte. Ale preto, že moderné vzdelávanie sa nedá robiť osamote. Potrebuje školy, učiteľov, študentov, firmy, štátne inštitúcie, univerzity, neziskové organizácie a ľudí, ktorí chápu, že budúcnosť nevznikne tým, že o nej budeme hovoriť. Vznikne tým, že ju niekto začne prakticky skladať.

A to je plán. Pokračovať. Lepšie. Stabilnejšie. S rovnakou energiou, ale s menším počtom vecí, ktoré držia pokope len vďaka dobrému úmyslu a tichej prosbe, aby všetko vydržalo ešte aspoň do finále.

SUDOKU

Sudoku má korene v matematických hlavolamoch, no svetovo sa preslávilo až vďaka japonským časopisom, kde dostalo aj svoje meno. Neskôr ho objavili noviny po celom svete a z pôvodne nenápadnej číselnej hry sa stal ideálny offline relax: papier, ceruzka, deväť štvorcov a tichý boj o to, kam patrí tá jedna tvrdohlavá päťka.

Riešenia sú na kockaci.com/riesenia. Áno, vieme. Offline break má limity.

LIGHT

5	3		6	7		9		2
6		2	1	9	5		4	
1	9	8		4	2	5	6	
8	5		7	6		4		3
4		6	8		3	7		1
7	1		9	2		8	5	6
	6	1	5	3	7	2	8	
2	8	7	4	1	9		3	5
3		5		8	6	1	7	9

MEDIUM

					9	6		8
	7	9	8	6	4	2		3
6				2	1	5		
		3				4		
	2			4		1		6
4	5		6	1			7	
7	1			8		3	6	
3		6			2			9
	9					7		

HARD

7		6					8	2
	8				7	5	3	
4	6		7				1	8
		7	9		8	2		
	1							
	9							5
6	2		4	7		3	9	
5			3	9			2	

EXPERT

8	9					4		1
1		4			3		7	
				6				
7					2		4	9
	5					8		7
5		7	4	2		9		3
	2							
	1	9						4

BEZ VÁS BY TO NEŠLO

Partnerstvo nie je len logo na roll-upe a povinné „ďakujeme“ na konci statusu. V tomto roku to boli priestory, ceny, tlač, dôvera, kontakty, výlety, workshopy, finále a veľmi konkrétna pomoc, bez ktorej by veľa vecí zostalo v priečinku „raz možno“.

Sú projekty, ktoré sa dajú spraviť s veľkým nadšením a malým rozpočtom. A potom sú projekty, pri ktorých zistíte, že nadšenie síce krásne hreje pri srdiečku, ale nezaplatí nič.

Kockáči v školskom roku 2025/2026 rástli aj preto, že okolo seba mali partnerov, ktorí chápu jednu dôležitú vec: digitálna gramotnosť nie je skill, ktorý sa človek naučí vo voľnom čase. Je to základná výbava. A keď ju chceme dostať k žiakom a učiteľom po celom Slovensku, nestačí dobrý nápad. Treba infraštruktúru, dôveru a ľudí, ktorí povedia: poďme do toho s vami.

Za Kockáčom roka, Alčkom aj workshopmi stáli partneri, ktorí nám nepomohli len symbolicky. Slovak Telekom podporil rast súťaže Kockáč roka. Férová nadácia O2 pomohla Alčku a bezplatným workshopom pre učiteľov. Nadácia ČSOB podporila naše vzdelávacie aktivity cez digitálny smart grant. Pri Alčku stáli aj Nadácia ESET a The Spot, ktorý sa stal domovom krstu knihy. Vďaka Nadácii Pontis sme sa spolu s našimi kolegami mohli vzdelávať a posunúť naše zručnosti na vyššiu úroveň.

Dôležitú rolu zohrali aj Ministerstvo školstva, Panaxeo, Hyundai, TMR, Dajana Rodriguez, UNIZA, FIIT STU, Martinus, Zastúpenie Európskej komisie na Slovensku, Bonfiglioli a ďalší partneri, ktorí pomohli tomu, aby sa z dobrých nápadov stali reálne podujatia, ceny, výjazdy, knihy, workshopy a zážitky.

Niektorí partneri pomohli súťaži rásť. Iní umožnili pripraviť ceny, zážitky a finále tak, aby mladí ľudia cítili, že ich úsilie má hodnotu. Ďalší pomohli s Alčkom, tlačou, workshopmi alebo priestorom. Nie všetko je vidieť na fotkách. Ale veľa z toho je cítiť v tom, že projekt pôsobí dôveryhodne, profesionálne a zároveň stále ľudsky.

SPOLU SME LEPŠÍ

Najlepšie partnerstvá nie sú tie, v ktorých sa len vymenia logá. Najlepšie sú tie, kde partner rozumie, prečo projekt existuje. Prečo má zmysel, aby žiaci riešili digitálne zručnosti. Prečo má zmysel, aby učitelia dostali praktickú AI podporu. Prečo je dôležité prepájať školy, technologický svet, štátne inštitúcie a občiansku iniciatívu.

Partneri nám pomohli dostať sa ďalej, než by sme sa dostali sami. Do väčšieho počtu škôl. K väčšiemu počtu učiteľov. K lepším priestorom. K cenám, ktoré motivujú. K dôvere, ktorú mladá organizácia potrebuje, keď chce robiť veci s celoslovenským dosahom.

A možno najdôležitejšie: partneri nám dali pocit, že na to nie sme sami. Keď sa študentská iniciatíva mení na organizáciu, ktorá pracuje s tisíckami mladých ľudí a stovkami učiteľov, potrebuje okolo seba spojencov. Nie takých, ktorí jej vezmú energiu. Takých, ktorí jej pomôžu udržať smer.

Takže áno, ďakujeme za logá. Ale ešte viac ďakujeme za dôveru. Mnohí naši partneri nám verili a podporili nás v čase, keď sme si ani sami neverili. Vaša dôvera pre nás znamená viac, než sa dá vyjadriť.

Ďakujeme

PROJEKT
PODPORILA

7 LETNÝCH MUSTHAVES V NAŠOM OFFICE

Formičky na ľad v tvare mačky

Úplne nepotrebné a práve preto výborné. Malý detail, ktorý spraví aj obyčajnú limonádu trochu lepšou.

Kockáči Summer Issue

Letné čítanie o roku plnom súťaží, workshopov, Alčka, partnerov a momentov, ktoré sa najlepšie čítajú s niečím studeným v ruke.

Klíma

Tichý hrdina každého leta. Nikto o nej veľa nehovorí, kým prestane fungovať.

Plyšová kocka

Mäkká verzia psychickej pohody. Na cestu, do kancelárie alebo len ako pripomienka, že nie všetko musí byť produktívne.

Konjakové želé

Fit snack, ktorý je úžasným osviežením so 4 kcal. Áno, iba 4 kilokalórie.

Ladová káva

Letná klasika. Studená, rýchla a presne taká praktická, aká má byť, keď je vonku 30 stupňov a deň ešte len začína.

Deodorant

Lebo leto je krásne, ale medziľudské vzťahy treba chrániť preventívne.

KGCKÁČI

**BUDÚCNOŠŤ NIE JE NIEČO,
NA ČO ČAKÁME.
JE TO NIEČO, ČO VYTVÁRAME.**

2025/26

Kockáči summer issue 01 · (ne)výročná správa za školský rok 2025/2026
júl 2026 · IČO: 54825351 · Rozkvet 2060/127, 017 01 Považská Bystrica
Redakcia: Zuzana Jakubová, Šimon Janáček, Alexandra Karvašová
Foto: Matej Hamaj a archív OZ Kockáči · Dizajn a ilustrácie: Zuzana Jakubová